

Convenția privind conflictele de legislație referitoare la forma dispozițiilor testamentare

(Încheiată la 05 octombrie 1961)

Statele semnatar ale prezentei Convenții,

Desirând să stabilească prevederi comune privind conflictele de legislație referitoare la forma dispozițiilor testamentare,

Au decis să încheie o Convenție în acest sens și au convenit asupra următoarelor dispoziții:

Articolul 1

O dispoziție testamentară este valabilă în ceea ce privește forma, dacă forma sa este în conformitate cu legislația internă:

- a) a statului în care testatorul a făcut-o, sau
- b) a statului a cărei cetățenie este deținută de testator, fie în momentul în care a făcut dispoziția, fie la data decesului său, sau
- c) a statului în care testatorul își are domiciliul, fie în momentul în care a făcut dispoziția, fie la data decesului său, sau
- d) a statului în care testatorul și-a avut reședința obișnuită, fie în momentul în care a făcut dispoziția, fie la data decesului său, sau
- e) în măsura în care sunt în cauză bunuri imobile, a statului unde sunt situate acestea.

În sensul prezentei Convenții, dacă legislația națională constă dintr-un sistem normativ, regulile care trebuie să fie aplicate va fi stabilită de normele în vigoare în acel sistem, sau, în lipsa acestor astfel de norme, de legătura cea mai reală pe care testatorul a avut-o cu oricare dintre diferitele legi din cadrul aceluși sistem.

Determinarea faptului dacă testatorul și-a avut sau nu domiciliul într-un anumit stat este complementată de legislația aceluși stat.

Articolul 2

Articolul 1 se aplică dispozițiilor testamentare care revocă o dispoziție testamentară anterioară.

De asemenea, revocarea este valabilă în ceea ce privește forma, dacă ea se conformează cu oricare dintre legile în conformitate cu ale căror termeni a fost valabilă dispoziția testamentară care a fost revocată în temeiul Articolului 1.

Articolul 3

Prezenta Convenție nu aduce atingere normelor de drept existente sau viitoare din Statele

Contractante care recunosc dispozițiile testamentare făcute în conformitate cu cerințele formale ale unei alte legi decât o lege menționată în articolele precedente.

Articolul 4

În ceea ce privește prezenta Convenție se aplică forma dispozițiilor testamentare făcute în conformitate cu cerințele formale prevăzute în actul de document.

Articolul 5

În sensul prezentei Convenții, orice prevedere a legii care limitează formele permise ale dispozițiilor testamentare în funcție de vârstă, naționalitatea sau alte condiții cu caracter personal ale testatorului, se va considera ca referindu-se la chestiuni de formă. Aceeași regulă se aplică și pentru condițiile care trebuie îndeplinite de către martorii necesari pentru validitatea unei dispoziții testamentare.

Articolul 6

Aplicarea normelor referitoare la conflicte, prevăzute în prezenta Convenție, trebuie să fie independentă de orice cerință de reciprocitate.

Convenția se va aplica chiar dacă cetățenia persoanelor implicate sau legea care urmează să fie aplicată în temeiul Articolelor de mai sus nu este cea a unui Stat Contractant.

Articolul 7

Aplicarea oricărei legi declarate aplicabile prin prezenta Convenție poate fi refuzată numai atunci când este în mod vădit contrară "*ordinii publice*".

Articolul 8

Prezenta Convenție se aplică în toate cazurile în care testatorul decedează după data intrării sale în vigoare.

Articolul 9

Fiecare Stat Contractant își poate rezerva dreptul, prin derogare de la al treilea alineat din Articolul 1, de a stabili în conformitate cu *lex fori* locul unde testatorul și-a avut domiciliul

Articolul 10

Fiecare Stat Contractant își poate rezerva dreptul de a nu recunoaște dispozițiile testamentare făcute pe cale orală de către un cetățean al său care nu posedă nici o altă cetățenie, cu excepția unor circumstanțe excepționale.

Articolul 11

Fiecare Stat Contractant își poate rezerva dreptul de a nu recunoaște, în temeiul propriilor dispoziții legale referitoare la acestea, forme ale dispozițiilor testamentare făcute în străinătate, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) dispoziția testamentară este valabilă cu privire la formă numai din cauza existenței unei singure legi aplicabile în locul unde testatorul a făcut dispoziția;
- b) testatorul a deținut cetățenia Statului care face rezerva;
- c) testatorul își avea domiciliul în Statul respectiv sau a avut reședința obișnuită acolo; și
- d) testatorul a decedat într-un alt Stat decât cel în care a făcut dispoziția.

Acțiunile rezervă va avea efect numai cu privire la bunuri imobile situate în Statul care o face.

Articolul 12

Orice Stat Contractant își poate rezerva dreptul de a exclude de la aplicarea prezentei Convenții orice cauze testamentare care, în temeiul legislației sale, nu se referă la chestiuni de succesiune.

Articolul 13

Fiecare Stat Contractant își poate rezerva dreptul, prin derogare de la Articolul 8, de a aplica prezenta Convenție numai dispozițiilor testamentare făcute după intrarea sa în vigoare.

Articolul 14

Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnare de către statele reprezentate la cea de-a Noua Sesiune a Conferinței de la Haga privind Dreptul Internațional Privat.

Ea va fi ratificată, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos.

Articolul 15

Prezenta Convenție intră în vigoare în a șaiszecea zi de la depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare prevăzut la al doilea alineat al Articolului 14.

Convenția va intra în vigoare, pentru fiecare stat semnatar care o ratifică ulterior, în a șaiszecea zi de la depunerea instrumentului său de ratificare.

Articolul 16

Orice stat care nu este reprezentat la cea de-a Noua Sesiune a Conferinței de la Haga privind Dreptul Internațional Privat va putea adera la prezenta Convenție după ce aceasta a intrat în vigoare, în conformitate cu primul alineat al Articolului 15. Instrumentul de aderare va fi depus la Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos.

Pentru un stat care aderă la Convenție, aceasta va intra în vigoare în a șaiszecea zi de la depunerea instrumentului său de aderare.

Articolul 17

Orice stat poate, în momentul semnării, ratificării sau aderării, să declare că prezenta Convenție se extinde la toate teritoriile pentru ale căror relații internaționale este responsabil, sau la unul sau mai multe dintre ele. O astfel de declarație va avea efect la data intrării în vigoare a Convenției pentru statul în cauză.

În orice moment ulterior, o astfel de extindere se va notifica Ministerului Afacerilor Externe al Țărilor de Jos.

Pentru teritoriile menționate într-o astfel de extindere, Convenția va intra în vigoare în a șaiszecea zi de la notificarea menționată la alineatul precedent.

Articolul 18

Orice stat poate, cel mai târziu în momentul ratificării sau aderării sale, să renunțe la orice rezerve menționate la Articolele 9, 10, 11, 12 și 13 din prezenta Convenție. Nici o altă rezervă nu este permisă.

De asemenea, orice Stat Contractant poate, atunci când notifică o extindere a Convenției în conformitate cu Articolul 17, să formuleze una sau mai multe dintre rezervele amintite, cu efect limitat la toate sau o parte din teritoriile menționate în extindere.

Fiecare Stat Contractant poate, în orice moment, să retragă o rezervă pe care a făcut-o. O astfel de retragere va fi notificată Ministerului Afacerilor Externe al Țărilor de Jos.

O astfel de rezervă va înceta să aibă efect din a șaiszecea zi după notificarea menționată la alineatul precedent.

Articolul 19

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare timp de cinci ani de la data intrării sale în vigoare, în conformitate cu primul alineat al Articolului 15, chiar și pentru statele care au ratificat-o sau au aderat ulterior la aceasta.

Dacă nu a existat nici o denunțare, ea va fi reînnoită în mod tacit la fiecare cinci ani.

Orice denunțare va fi notificată Ministerului Afacerilor Externe al Țărilor de Jos cu cel puțin șase luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani.

Aceasta poate fi limitată la anumite teritorii în care Convenția se aplică.

Denunțarea va avea efect doar în ceea ce privește statul care a notificat-o. Convenția va rămâne în vigoare pentru celelalte State Contractante.

Articolul 20

Ministerul Afacerilor Externe al Țărilor de Jos va notifica statelor menționate la Articolul 14, precum și statelor care au aderat în conformitate cu Articolul 16, următoarele:

- a) semnăturile și ratificările prevăzute la Articolul 14;
- b) data la care prezenta Convenție intră în vigoare, în conformitate cu primul alineat al Articolului 15;
- c) aderările menționate la Articolul 16 și data de la care ele vor avea efect;
- d) extinderile prevăzute la Articolul 17 și data de la care ele vor avea efect;
- e) rezervele și retragerea rezervelor, prevăzute la Articolul 18;
- f) denunțarea menționată la al treilea alineat al Articolului 19.

Drept care, subsemnații, fiind legal împuterniciți, au semnat prezenta Convenție.

Adoptată la Haga, la 5 octombrie 1961, în limbile franceză și engleză, textul în limbă franceză prevăzând în caz de divergență între cele două texte, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Guvernului Țărilor de Jos, și din care o copie certificată se va trimite, pe care diplomații, trecându-dintre statele reprezentate la cea de-a Noua Sesiune a Conferinței de la Haga privind Dreptul Internațional Privat.